

[Finansministeren.]

jeg er ogsaa overbevist om, at ærede Medlemmer i deres stille Sind indrømmer, at dette er et meget vægtigt Argument for det foreliggende Lovforslag.

Hagbart Berg: Efter at den højtærede Finansminister nu saa grundigt har imødegaaet Udtalelser fra anden Side, kan jeg ganske naturligt indskrænke mig til faa Bemærkninger.

Jeg undrer mig slet ikke over den Linie, hvorpaa Socialdemokratiet og det radikale Venstre har lagt Sagen op; jeg er klar over, at det første, man fra den Side har gjort, ikke har været at overveje og tage Stilling til det retfærdige i den Idé, der ligger i den højtærede Finansministers Forslag, nej, man har ganske simpelt først slaaet op i Statistisk Aarvog for at undersøge, hvor mange man maatte formode der kunde have Gavn af dette Forslag, og til hvor mange Tusinde Vælgeres Misundelse man kunde appellere. Men saaledes ønsker vi ikke at tage Stilling til dette Forslag; vi ser paa, om det Formaals, der er udtrykt i dette Forslag, er rigtigt og retfærdigt. Man kan naturligvis altid stille Eksempler op gaaende ud paa, at den og den har faaet saa stor en Lettelse, medens den og den kun har faaet en ringe Lettelse; naar vi har en Formuebeskatning med en saa stærkt stigende Skala, er det klart, at de store Formuer ved en eventuel Nedsættelse af Satserne faar den forholdsvist største Lettelse. Men det vil i øvrigt være saaledes ved en hvilken som helst Skattelovgivning, at der kan opstilles forskellige Eksempler, maaske af grell Karakter, det lader sig gøre, enten man saa har den ene eller den anden Beskatningsform. I vor nuværende Skattelovgivning indeholdes der jo en Bestemmelse om, at Ting som Bohave og den Slags ikke medregnes til Formuen, men man erindrer jo ogsaa nok, hvorledes det blev oplyst i sin Tid, at en af Krigsperiodens mest prominente og ledende Mænd havde anbragt sin Formue i Malerier og andre Ting og paa den Maade unddrog sig den Skat, han ganske naturligt burde have betalt af den store Formue, han paa det Tidspunkt havde. Saadan kan der altid opstilles ganske særlige Eksempler, men de kan ikke være almenlydige.

Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg behøver at nære nogen Bekymring for, at dette Forslags Gennemførelse skulde animere til at drive den danske Jord daarligere. Nej, Stillingen er

nok den i Øjeblikket, at selv de, der driver deres Jord bedst, har store Vanskeligheder, og de, der driver den daarligt, har slet ingen Mulighed for at blive paa den. Saa den Bekymring behøver det ærede Medlem slet ikke at have. Her er Forholdet det, som den højtærede Minister var inde paa, at man fra *alle* Erhvervs Side peger paa, at Lempelser i den her antydede Retning netop er, hvad alle Erhverv, baade By- og Landerhverv, mener vil være i høj Grad paakrævet.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var naturligvis bekymret paa Venstres Vegne, for saa vidt vi gik med til noget i den Retning, der her er Tale om. Ja, fra den Side har man nu været bekymret, hver Gang Venstre reformerede paa Skattelovens Omraade. Har vi reformeret Satserne i opadgaaende Retning, har man fra den Side sagt, at vi var alt for lempelige, man skulde sætte Satserne meget højere op, og naar vi er gaaet i modsat Retning som i 1922, har man modsat sig de meget paakrævede Nedsættelser og Lempelser, vi gennemførte. Vi for vort Vedkommende maa finde en Trøst i, at naar de Herrer, der angriber Venstres Skattepolitik, saa selv staa overfor Ansvaret, er de ikke nær saa ivrige efter at faa denne Skattepolitik ændret. Jeg skal i denne Forbindelse lige minde om, at da vi sidst reformerede Indkomst- og Formueskatten, krævede Socialdemokraterne, at Indkomstskatten skulde stige til 28 pCt., men da de selv i 1925 stillede Forslag i denne Henseende, holdt de sig til det nuværende, de 25 pCt. Man krævede i 1922, at vi skulde blive ved en Formuebeskatning af de højeste Formuer paa 25 Promille, men da man selv stillede Forslag faa Aar efter, blev man ved de nuværende 16 Promille. Baade Socialdemokrater og Radikale krævede i 1922, at vi skulde opretholde en Selskabsbeskatning paa 35 pCt. for den højeste Afkastning, men da den socialdemokratiske Regering selv skulde stille Forslag, gik man dog kun 5 pCt. over det nugældende, nemlig kun til 25 pCt. Jeg synes dog, det er et Fingerpeg i Retning af, at vi ikke skal tage den Opposition, man her sætter ind med, alt for højtideligt. Hvad som helst Venstre foreslaar, enten det er i opadgaaende eller i nedadgaaende Retning, anser man det fra den Side for en politisk Nødvendighed at byde mere overfor den Vælgermasse, man særlig ønsker at appellere til. Forholdet er da ogsaa det, at da Finansminister Bramsnæs fremsatte sit Forslag,